

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovvej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **D. m.b.H.**, H. W., R., zast. JUDr. B. K. advokátkou, Š. B., proti žalovanému: **S. a. s.**, H. B., zast. JUDr. D. R. advokátom, K. B., **o zaplatenie 45 072,93 eur s prísl.**, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 1. októbra 2008 č. k. 32 Cb 116/2001-548 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01. 10. 2008 č. k.32 Cb 116/2001-548 v napadnutej časti úroku z omeškania **m e n í** tak, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 17,6 % úrok z omeškania z priznanej sumy od 01. 10. 2008 do zaplatenia. Vo zvyšku úroku z omeškania sa rozsudok súdu I. stupňa **p o t v r d z u j e**. V časti náhrady trov konania sa rozsudok súdu I. stupňa **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 13 409,7672 eur a vo zvyšku návrh žalobcu zamietol. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia návrhom podaným 19. 07. 2001 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej sume

620 217,-ATS s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 27. 04. 2001 až do zaplata. Podaním z 23. 08. 2004 žalobca v súvislosti so zánikom rakúskej meny opravil petit žaloby zo sumy 620 217,-ATS prepočtom oficiálnym kurzom Európskej centrálnej banky 13,7603 ATS/1 eur na 45 072,93 eur.

Toto bezdôvodné obohatenie podľa žalobcu vzniklo žalovanému tým, že v období od 01. 07. 1998 do 31. 12. 2000 žalovaný vyberal poplatok za zastavenie na jeho pontóne v Bratislave za účelom vstupnej, resp. výstupnej pasovej a colnej kontroly, hoci na to nemal nárok.

Súd uzavrel, že za obdobie od 01. 07. 1998 do 30. 06. 2000 žalovaný vyberal jednorazový pontónový poplatok v nižšej výške, ako mu to dovoľoval cenový predpis, teda menej ako mal nárok.

Pokiaľ ide o pontónový poplatok za obdobie od 01. 08. 2000 do 31. 12. 2000, žalovaný ho fakturoval podľa názoru súdu v rozpore so sadzobníkom, pretože ho mal fakturovať a vyberať podľa dĺžky času, po ktorý boli jednotlivé lode plávajúce pre spoločnosť žalobcu vyviazané na pontón žalovaného. Keďže však súd uznal, že pre neexistenciu niektorých lodí, ktoré tieto služby použili, nemožno vychádzať zo záznamov v ich denníkoch, súd postupoval podľa § 136 O. s. p. a určil, že žalovaný získal za toto obdobie na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie vo výške 13 409,7672 eur.

Čo do uplatneného úroku z omeškania súd návrh s odvolaním sa na ust. §155 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a skutočnosť, že žalobca si uplatnil nárok v cudzej mene, avšak výšku úroku z omeškania prislúchajúcu k tejto mene nepreukázal, zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku v časti nepriznania úroku z omeškania z priznanej sumy sa odvolal žalobca.

Keďže však žalobca na začiatku odvolania píše, že sa odvoláva proti zamietajúcej časti výroku týkajúceho sa zamietnutia úrokov z omeškania a v navrhovanom enunciate v závere odvolania navrhol zmenu aj čo do trov konania a právneho zastúpenia, hoci dôvodnosť navrhovanej zmeny v tejto časti neodôvodnil, odvolací súd rozhodol aj o tejto časti odvolania.

Namieta, že úrok z omeškania v prípade uznaného nároku tvorí príslušenstvo pohľadávky. Podľa neho predstavuje majetkovú sankciu za to, že veriteľ nemohol dlhovanú istinu použiť a naopak, úroky z nej mohol za ten čas brať dlžník. Namieta tiež, že súd svoj výrok v tejto časti neodôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Podľa jeho mienky súd porušil princíp rovnosti v civilnom procese a konanie súdu nenasvedčuje jeho nestrannosti, keď na pojednávaní dňa

12. 11. 2008 uložil právnenému zástupcovi žalobcu, aby s uvedením kurzu ku dňu vystavenia faktúry preukázal NBS stanovený úrok za zahraničnú menu.

Žalovaný v odvolaní proti nepriznaniu náhrady trov konania tvrdí, že súd 1. stupňa mal aplikovať ust. § 142 ods. 3 O. s. p., keďže rozhodnutie záviselo od úvahy súdu.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného čo do trov konania uvádza jednotlivé prípady, kedy právny zástupca žalovaného nevyčíslil svoju odmenu v súlade s právnymi predpismi určujúcimi výšku odmeny advokátov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu čo do nepriznania úroku z omeškania je čiastočne dôvodné. Odvolanie žalovaného dôvodné nie je.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu čo do nepriznania uplatneného 17,5 % úroku z omeškania z priznanej sumy bezdôvodného obohatenia od 27. 04. 2001, odvolací súd sa nestotožnil s výrokom rozsudku. Vydanie bezdôvodné obohatenie totiž nie je vrátením dlhu. Občiansky zákonník upravuje bezdôvodné obohatenie komplexne v rámci tretej časti označenej ako Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie, jej tretej hlavy obsahujúcej ust. § 451 - § 459 nazvanej Bezdôvodné obohatenie.

Podľa § 458 ods. 1 Obč. zák. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Z obsahu spisu je zrejmé, a konštatuje to v odôvodnení aj rozsudok súdu 1. stupňa, že žalovaný nebol pri získaní sporného bezdôvodného obohatenia nedobromyseľný, čo značí, že by v zmysle cit. ust. § 458 ods. 1 a 2 Obč. zák., nebol povinný vydať ani úžitky zo sumy, ktorú podľa rozhodnutia súdu 1. stupňa získal. Aplikácia ust. § 517 Obč. zák. tak ako to navrhol žalobca, teda nie je na mieste. Je však nesporné, že rozhodnutím súdu ukladajúcim žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v sume 13 409,7672 eur nadobúda táto suma charakter peňažného dlhu žalovaného voči žalobcovi a žalovaný je preto v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. povinný popri vydaní tejto sumy zaplatiť aj úrok z omeškania.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok týkajúci sa zamietnutia žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania z bezdôvodného obohatenia a zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi z priznanej sumy aj 17,6 % úrok z omeškania od rozhodnutia súdu zaväzujúceho žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 13 409,7672 eur.

Výrok rozsudku súdu 1.stupňa týkajúci sa náhrady trov konania odvolací súd potvrdil. Odvolací súd sa plne stotožnil so súdom 1. stupňa, ktorý o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. Toto ustanovenie dáva súdu na uváženie a rozhodnutie, či v prípade, ak účastník mal vo veci úspech len čiastočný, náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že ju účastníkom nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. apríla 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

